

KRISTIANSAND TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 30.10.2013
Sak nr.: 12-124760KON-KISA/23
Dommer: Tingrettsdommer Torje V. A. Torjesen
Protokollfører: Dommeren
Saken gjelder: Konkurskarantene

mot

Håkon Mathisen

f. 21.11.1970.

Det ble avsagt slik

KJENNELSE

Etter begjæring fra Tor Magne Tellenes Ljosdal (arbeidstager) ble det ved Kristiansand tingretts kjennelse av 03.09.2012 åpnet konkurs i boet til Agder Anlegg & Veiservice AS org.nr. 99 83 07 317.

Håkon Mathisen var styreleder og daglig leder i selskapet.

Adv. Øystein Vikstøl ble oppnevnt som bostyrer. Bostyrer har i sin sluttinnberetning til retten av 29.08.2013 foreslått at Håkon Mathisen ilegges konkurskarantene.

I sluttinnberetningen har bostyrer gitt følgende uttalelse vedrørende spørsmål om straffbare forhold og konkurskarantene:

IX. Straffbare forhold:

1. Forbrytelser i gjeldsforhold m.m., jfr. Straffelovens kap. 27:

Straffelovens §285

Det er bostyrets oppfatning at det er skjellig grunn til mistanke om overtredelse av reglene i straffelovens kap. 27 vedr. forbrytelser i gjeldsforhold m.m. Spesielt vises det til straffelovens §285 (bounndragelse).

Styreleder og daglig leder, Håkon Mathisen, gav i første registreringsforretning uttrykk for at den opprinnelige forretningsadresse, Torridalsveien 148, 4630 Kristiansand, på et tidspunkt i juli måned, når han selv hadde ferie, ble tømt for eiendeler. Han forklarte at han ikke hadde noen formening om hvor eiendelene befant seg. Denne registreringsforretning ble avholdt den 12. september 2012.

Imidlertid fikk bostyrer etter hvert nye opplysninger hvor det fremkom at styreleder og daglig leder, Håkon Mathisen, hadde etablert nytt leieforhold og lagerlokale på adresse Mjåvannsveien 66 i Songdalen kommune.

Tirsdag 18. september 2012 ble det derfor foretatt ransaking av lokalet. Politiet, bostyrer, registrator, samt Håkon Mathisen var tilstede ved denne ransaking. Det ble da funnet driftsutstyr tilhørende boet og deler av driftsutstyret ble tilbakelevert til bl. annet salgspanthaver.

Videre ble det funnet en løfteanordning som var meldt stjålet og denne ble levert rettmessig eier. Det vises her til registreringsforretningen inntatt foran i innberetningen.

Det er imidlertid verdt å merke seg at det er anmeldt hele 63 krav for til sammen ca kr. 1 200 000,- over en driftsperiode på kun ca. 3 måneder.

Det er svært få av fordringshaverne som vedlegger fakturagrunnlaget for kravet. Veldig ofte er det bare inkassoselskapene som anmelder kravet. Det er derfor vanskelig å se om kravene relaterer seg til driftsmidler, som skulle vært å finne i boet. Det overlates derfor til Agder Politidistrikt å vurdere dette nærmere. Dette ikke minst på grunn av boets begrensede midler.

Straffelovens §286:

Videre er det skjellig grunn til mistanke om overtredelse av straffelovens §286, idet det ikke er ført regnskaper i det hele tatt.

Bokføringsloven:

Selskapet har ikke fulgt bokføringslovens §7 om bokføring og ajourhold av bokførte opplysninger. Bostyret er av den oppfatning at det er skjellig grunn til mistanke om overtredelse av bokføringslovens §7 og dette kan medføre straff etter bokføringslovens §15.

2. Regnskapsloven:

Virksomheten er et aksjeselskap som er regnskapspliktig etter regnskapslovens §1-2 1. ledd nr. 1 og bokføringspliktig etter bokføringslovens §2.

Det er ikke ført regnskap og det kan nærmest virke som om det heller ikke var meningen. RegnskapsCompaniet AS v/Kai Moen hjalp selskapet i forbindelse med registreringen av selskapet, men noe utover det er det ikke gjort.

Det er bostyrets vurdering av det er skjellig grunn til mistanke om overtredelse av også regnskapslovens regler og dette kan medføre straff etter regnskapslovens §8-5.

3. Merverdiavgiftsloven:

Det er ikke særlig tvilsomt at selskapet er avgiftspliktig etter merverdiavgiftslovens §10. Boet er for øvrig også avgiftspliktig som følge av dette.

Det er ikke sendt noen avgiftsoppgaver til Skatt Sør, jfr.

merverdiavgiftslovens §29. Det finnes heller ikke antydning til noe mva-regnskap.

Overtredelse av merverdiavgiftslovens regler kan være straffbart i henhold til merverdiavgiftslovens §72.

Bostyret er av den oppfatning av at det er skjellig grunn til mistanke om overtredelse av merverdiavgiftslovens regler.

Skattebetalingslovens § 4 4:

Etter skattebetalingslovens § 4 4 skal skatteyter sende meldinger til skattekontoret for å få fastsatt og få regulert forskuddstrekk og forskuddsskatt i samsvar med bestemmelsene i skattebetalingsloven.

Selv om det ikke er foretatt lønnsutbetaling og skattetrekk så skal allikevel en terminoppgave sendes (0,- oppgave), jfr. skattebetalingslovens §5-11. Også overtredelse av disse bestemmelsene kan medføre straff, jfr. skattebetalingslovens §18-2.

Nærværende oversendes Agder Politidistrikt og er ikke ment å være uttømmende.

X. Karantenebetingende forhold, jfr. kkl. §142.

En skyldner hvis bo er tatt under konkursbehandling, kan settes i konkurskarantene av skifteretten dersom

1) vedkommende med skjellig grunn mistenkes for en straffbar handling i forbindelse med konkursen eller den virksomhet som har ført til insolvensen, eller

2) det må antas at vedkommende på grunn av uforsvarlig forretningsførsel er uskikket til å stifte et nytt selskap eller å være styremedlem eller daglig leder (administrerende direktør) i et selskap.

Ved avgjørelsen skal det legges vekt på om det under hensyn til skyldnerens handlemåte og forholdene for øvrig synes rimelig å sette ham i karantene.

Som det fremgår av IX ovenfor (straffbare forhold) har bostyret vurdert det slik at det foreligger skjellig grunn til mistanke om overtredelse av en rekke straffbare forhold. Det vises til straffelovens §§ 285 og 286. Videre vises det til skjellig grunn til mistanke om overtredelse av bokføringslov, regnskapslov, samt merverdiavgiftslov. Det er bostyrets vurdering at kkl §142 1. ledd er oppfylt.

Etter kkl § 142 2. ledd skal det foretas en vurdering om ileggelse av karantene er rimelig. Etter ordlyden skal det blant annet legges vekt på skyldnerens handlemåte og forholdene forøvrig.

Det skal med andre ord foretas en bred og samlet vurdering hvor også virkningene av en konkursskarantene må tillegges vekt.

Slik bostyret ser det har man fra daglig leder og styreleders side overtrådt det meste av regnskapslovgivningens formalregler om regnskapsplikt, ajourføring og oppbevaring av regnskapsopplysninger, innlevering av merverdiavgiftsoppgaver og innlevering av terminoppgaver for skattetrekk. Det synes for bostyret at disse reglene nærmest bevisst er blitt neglisjert.

Dermed er det også slik at både bostyrer og tingrettens registrator bevisst ble gitt uriktige opplysninger om hvor driftstilbehøret befant seg pr. konkursåpning. Det vises i så måte til hva som er beskrevet ovenfor vedr. straffelovens §285.

Til sist vektlegger bostyret også at det for en driftsperiode på kun ca 3 måneder er anmeldt krav i boet for i underkant av ca kr. 1 200 000,- og fra hele 63 kreditorer. Det kan nærmest synes som om at man ikke fra selskapets side ikke hadde tenkt å betale det man bestilte. Dette er styreleder og daglig leders ansvar.

Det fremgår av Eidsivatings lagmannsretts kjennelse av 1. oktober 2012, dok. Nr. LE-2012-12537 følgende:

"Formålet med innføringen av reglene om konkursskarantene var først og fremst å hindre såkalte "konkursgjengangere" i å utøve næringsvirksomhet. det vises blant annet til Ot.prp.nr.50 (1980-1981) på side 50. I "Konkursskarantene – vilkår og virkning", (2001) på side 12, uttaler Schonhowd at til tross for at reglene først og fremst er myntet på konkursgjengangere, er det intet i veien for å benytte reglene om konkursskarantene også på første gangs konkursdebitorer, etter en nærmere vurdering. Schonhowd fremholde at reglene om konkursskarantene i et slikt perspektiv har et tilleggsformål av individualpreventiv art, nemlig å hindre at en første gangs konkursdebitor blir en konkursgjenganger. Etter lagmannsrettens syn må det imidlertid være tale om forholdsvis graverende forhold, for at det skal være aktuelt å ilegge karantene for en første gangs konkursdebitor."

Bostyret konkluderer derfor med at det i nærværende tilfelle anbefales

konkurskarantene for styre/daglig leder, idet denne type forretningsførsel gjør ham uskikket til å stifte nytt selskap eller inneha verv som daglig leder eller styreleder, slik at også vilkåret i kkl § 142 2. ledd, etter bostyrets oppfatning, er oppfylt.

Håkon Mathisen har fått tilsendt sluttinnberetningen og er i tillegg tilskrevet ved rettens brev av 18.09.2013 med frist til 03.10.2013 for eventuelle merknader til forslaget om konkurskarantene og for å kreve muntlig forhandling til behandling av spørsmålet.

I brev datert 27.09.2013 fra adv. Åge Eidsvig heter det følgende:

Det vises til tingrettens oversendelse av bostyrers forslag om konkurskarantene for Håkon Mathisen.

Håkon Mathisen har bedt meg meddele følgende på hans vegne;

Mathisen vil motsette seg at han ilegges konkurskarantene. Han vil anføre at vilkårene for dette ikke er oppfylt og at det under enhver omstendighet fremstår som urimelig at konkurskarantene ilegges ut fra sakens omstendigheter.

Mathisen mener bobestyrers begrunnelse for å ilegge han konkurskarantene bygger uriktig faktisk grunnlag. Mathisen ønsker å gi sin redegjørelse direkte for retten, og ber om at det innkalles til muntlige forhandlinger.

Det bes om at innkalling til rettsmøter sendes direkte til Håkon Mathisen, gjerne med kopi til meg.

Rettsmøte til behandling av konkurskarantenespørsmålet ble avholdt 30.10.2013.

Håkon Mathisen møtte og forklarte følgende:

Han forklarte at en konkurskarantene vil ramme han hardt. Han vil med konkurskarantene ikke kunne starte et nytt firma og da i ordnede former og med ordentlige folk bak seg. Han har et personlig firma; Mathisen bil, anlegg og vedlikehold, men det har ikke vært virksomhet i dette firmaet på flere år.

P.g.a. en arbeidsskade er han i dag i NAV ststenet. Han har søkt om arbeidsavklaringspenger.

Bobestyrer har feilaktig lagt til grunn at det var 4 ansatte i selskapet. Dette er ikke riktig. Det var utplassert skoleelev fra Kvaderaturen skolesenter og en fra NAV systemet som ønsket arbeidstrening.

Han synes i tillegg det er urettferdig at det bare er han som skal straffes ved å bli ilagt konkurskarantene. Henrik Johannessen var også med i selskapet. Henrik Johannessen fjernet mesteparten av selskapets dokumenter slik at han selv ikke hadde mulighet til å ta til motmæle.

Retten skal bemerke:

Forutsetningsvis skal konkurskarantene kunne ilegges på et forholdsviss summarisk grunnlag, uten de samme krav til bevis eller bevisførsel som for eksempel i en straffesak, jf. Rt. 1993 s. 100. Det vil være tilstrekkelig for retten å bygge på opplysninger framkommet ved bokettersyn, bostyrets innstilling og merknadene fra den som ilegges konkurskarantene, jf. RG. 1998 s. 1010. Det dreier seg da heller ikke om straff, men om et beskyttelsestiltak mot uønsket forretningsførsel i form av virksomhet med begrenset ansvar, en beskyttelse som justiskomiteen i Innst. O. nr. 4 (1989-90) beklaget ble benyttet i for liten utstrekning.

Den prinsipale målgruppen er de såkalte konkursgjengangere eller konkursryttere, jf. Ot.prp. nr. 50 (1980-81) s. 50 og Ot.prp. nr. 39 (1982-83) s. 9. I tillegg tas sikte på å luke ut useriøse forretningsdrivende, jf. Ot.prp. nr. 26 (1998-99) s. 128.

Grunnvilkåret for konkurskarantene er at det må være noe å bebreide den som ilegges karantene, enten i form av straffbar handling, eller uforsvarlig forretningsførsel, jf. konkursloven § 142 første ledd nr. 1 og 2. Etter nr. 1 må det foreligge skjellig grunn til mistanke om at en straffbar handling av tilstrekkelig relevans og alvorlighet er begått, jf. Innst. O. nr. 50 (1975-76) s. 21 og Innst. O. nr. 56 (1983-84) s. 17, og for at de subjektive vilkår for straff er tilstede for aktuelle personer. Det skal ikke stilles for strenge krav, men som i straffeprosessen innebærer kravet til skjellig grunn etter praksis en sannsynlighetsovervekt, jf. RG 1995 s. 623. For at nr. 2 skal få anvendelse må det påvises uforsvarlig forretningsførsel som grunnlag for å anta at den eller de ansvarlige for denne, er uskikket til å stifte eller lede selskap med begrenset ansvar.

Det skal foretas en totalvurdering, hvorunder også rimeligheten ved bruk av konkurskarantene inngår, jf. konkursloven § 142 annet ledd. I praksis er det krevd noe mer omfattende eller alvorlige forgåelser for å ilegge karantene for personer som ikke tidligere har vært under konkurs eller involvert i konkurs på relevant kritikkverdig måte. Kriterier vil da særlig være utilbørlig berikelse eller unndragelser av betydning, jf. RG. 1993 s. 179 og 1998 s. 1010, eller meget slett eller fraværende regnskapsførsel, jf. Ot.prp. nr. 26 (1998-99) s. 128.

Retten viser til at bostyrer overfor retten har foreslått at Håkon Mathisen ilegges konkurskarantene. Retten slutter seg til den nærmere begrunnelse som bostyrer har gitt i sin innberetning. De innvendinger som Håkon Mathisen og hans advokat har anført kan ikke føre frem. Det foreligger skjellig grunn til mistanke om flere straffbare forhold, og retten finner at Håkon Mathisen har utvist uforsvarlig forretningsførsel som gjør han uskikket til å stifte selskap eller være styremedlem eller daglig leder i et slik selskap.

Retten finner det på bakgrunn av dette rimelig å ilegge Håkon Mathisen konkurskarantene i 2 år i medhold av konkursloven § 142.

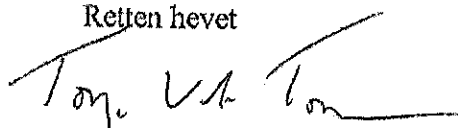
SLUTNING

Håkon Mathisen, f. 21.11.1970. ilegges konkurskarantene i henhold til konkursloven § 142 tredje ledd jf. første ledd nr. 1 og 2, således at Håkon Mathisen for et tidsrom av 2 - to - år regnet fra d.d. ikke kan stifte aksjeselskap, allmennaksjeselskap, forretningsavdeling av utenlandsk aksjeselskap, næringsdrivende stiftelse, boligbyggelag, borettslag og samvirkelag eller påta seg eller reelt utøve nye verv som medlem eller varamedlem av styret eller som administrerende direktør i slikt selskap.

Konkurskarantenekjennelsen har virkning fra avsigelsen og varer til 30.10.2015.

Overtredelse av konkurskarantenekjennelse er straffbart i medhold av konkursloven § 143a.

Retten hevet

Torje V. A. Torjesen

Kjennelsen meddeles påtalemyndigheten og bostyrer og forkynnes for saksøkte. Melding om konkurskarantenen sendes Konkursregisteret.

Ankefristen er én måned, jf. konkursloven § 153.